

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

CONGREGATIONES MARIANAE IN CANADA

Antiquissima Americae Septentrionalis Congregatio Mariana habenda est sodalitas adnexa uni ex nostris ecclesiis in urbe **Quebec**. De illa legimus in folio "*Le Journal des Jésuites*", Febr. 14, 1657: *Le jour des Cendres le P. Poucet fit la première assemblée dans sa chambre des Congreganistes de Nostre Dame. Ils estoient douze*. Ejusdem Cis. etiam in Relationibus S. J. fit mentio. Haec sodalitas nunc habet circa 4000 sodalium, et inter maximas orbis terrarum CCes habenda est. (1)

De tribus saltem aliis CCbus mentionem faciunt Relationes, scilicet **Marianopolitana**, cujus praeses anno 1735 fuit P. Saint Pé, **Caughnawagensi** quae est statio indica prope Marianopolim, olim vocata Sault-St-Louis), **Neo Aurelianensi** (quae urbs id temporis pars fuit magnae dioecesis Quebecensis).

Mense Junio anni 1738, P. Le Petit, in litteris ad A. R. P. Retz datis, haec scripsit: "*Praesum sodalitio artificum, quod non ita pridem institui.*" Intra ipsam CCem indicam apud Sault-St-Louis, instituta fuit sectio (qualem nuper suasit "*Acies Ordinata*"), sodalibus selectis destinata, de qua in Relationibus (2) legimus haec: "*ut quis Sanctae Familiae cooptari possit, necesse est ut jam fuerit sodalis Cis, in qua indicia haud incerta fervoris praestiterit; nam sodales Sae Familiae omnes vere devoti sunt, et (ne plura dicam) aequae digni ac sodales CCum Galliae. Plurimi adhibent paenitentias a quibus refugerent religiosi non pauci.*" De conventibus die dominica habitis haec ibidem legimus: "*Hora 4^a post meridiem cantantur Vesperae; subsequitur semper Benedictio SS. Si. Nihil fingeres tibi decorius quam modestiam ac pietatem nostrorum indigenarum in ecclesia et inter alia exercitia spiritualia*".

Hic mihi liceat verbum facere de **quinque CCbus quae nunc in missionibus indicis exstant**: duae sunt apud **Caughnawaga**, quae statio ad Provinciam

Canadae Inferioris pertinet. In Vice-Provincia Canadae Superioris tres habemus CCes inter missiones: quarum duae sunt apud **Wikwemikong** (altera pro viris et pueris, pro mulieribus innuptis altera): unam apud **Spanish** pro puellis quae scholam Monialium frequentant.

In Provincia Canadae inferioris bene florent hodie CCes: Apud **Edmonton** in provincia Albertensi numerantur duae, totidem apud **St. Boniface**, tres in Collegio SS. Cordis **Sudbury**, in urbe **Quebecensi** paroeciae nostrae in Rue Dauphine adnexae sunt tres, tres quoque sunt in paroecia Ste Foi, **Marianopoli** apud Collegium S. Mariae septem, octo vero apud paroeciam Immaculae Conceptionis.

Haec ultima ecclesia adnectitur Scholasticatui, in cuius sacello domestico sacrum die dominica habet Cio iuvenum quae circa 600 sodales numerat, quorum plus 400 missae communi die dominicae adstant. (1)

In Collegio S. Mariae una est **Sectio Sti Vincentii a Paulo**, cuius sodales familias pauperes visitant, altera catechistas pro nonnullis scholis providet. In Collegio apud **St. Boniface** una ex CCbus alumnis linguae anglicae destinatur; circiter 40 numerantur ex convictoribus et discipulis externis selecti. Ultimo festo Mariae Purificatae receptio novorum sodalium 15 a RR. DD. Cherries (Winnipegensi) habita est.

Inter clerum saecularem apud Quebec et alibi (apud sacerdotes linguae gallicae) CCes Marianae in magno honore habentur. Ut videtur, unaquaeque fere paroecia suam sodalitatem pro pueris habet et *Congregation*

(1) Iuvat recensere *methodum peculiarem qua praesentia sodalium* apud hanc missam innotescat, cum citatio nominum tempore sacri vix fieri possit: quisque suam habet tesseram quae apud ostium sacelli servatur; ingrediens haec removet, et in sportulam ad hoc paratam ponit; secretarius tesseras numerat, perforat, dein decursu hebdomadae in locum priorem reponit. Tesserae variorum sunt colorum pro officialibus, sodalibus ordinariis, postulantis.

(1) "*The Knight*", Dec. 1923.

(2) "*Jesuit Relations*", Vol. 68, p. 273.

des Filles de Marie' hac numero longe illam superante. Per totam dicionem Canadensem aggregationes decursu annorum 1923 et 1924 numerabantur 44, ita ut Canada undecimum locum pro aggregationibus per illud spatium temporis factis inter varias regiones mundi tenuit.

In Vice-Provincia Canadae Superioris, nostri dirigunt 13 CCes, 9 pro virginibus, 4 pro adulescentibus; priorum duae apud missiones indicas sunt aliae apud **Port Arthur, Sault-Ste-Marie**, ecclesiam Dominae nostrae **Guelphensis**, quae 150 sodales habet. In Collegio **Loyolaeo**, maximo nostrorum Collegiorum in Vice-Provincia, habetur Cio circa 120 sodalium, duas complectens divisiones, pro convictoribus unam, alteram pro externis, quarum unaquaque suam habet organisationem propriam, propriumque directorem, et conventum diversis diebus agendum: convictores, qui 75 fere numerantur, sabbato vespero conveniunt ad Parvum Officium recitandum et instructionem audiendam, externi vero alumni mane feriae IV. dimidio hora ante scholas. Utraque Cio fervore eminet, magnasque partes agit in vita alumnorum iuxta genuinum spiritum ducenda. Iis tamen paucae admodum annectuntur activitates, cum in Collegio multae aliae organisationes aptae exstent; convictores ceterum in *scholis propinquis catechismum docent*, et nonnulli ex aliis sodalibus *conciones parant* et habuerunt ex gr. *de Leone XIII, Garcia Moreno, etc.* Conventus Cis occasionem quoque praebuit directori continuas conciones habendi *de variis professionibus*, medici, advocati etc. ad exemplar catholicum exponendum. Ut patet, etiam *de sacerdotio* in his concionibus fit verbum, et Collegii Loyolaei **Congregatio plures vocationes ad Societatem et clerum saecularem praebuit**. Praecipua festa Cis aguntur die 8 Decembris et 31 Maii: novi sodales recipiuntur illo die. Et post caerimoniam dantur convivium et concentus musicus, ultimo vero die mensis Maii agitur processio SS. Sacramenti in campo, benedictio impertitur apud varia altaria ab alumnis erecta, et contio in honorem B. V. Mariae habetur cum solemnibus benedictione. Vespere processio haec fit ita ut ingens multitudo ex urbe **Mari-nopoli** numero catholicorum abundante attrahatur. Cio Collegii **Campion**, apud **Reginam**, post bellum aperti, habet 60 vel 70 sodales. RR. DD. Archiepiscopus Reginensis studio huius Cis tenetur, eiusque receptionibus praest, nonnunquam etiam sodales alloquitur. Hi curam habent thesauri bonorum operum pro *Foedere SS. Cordis*; *sectio missionaria* tesseris (stamps) colligit pro missionibus exteris et domesticis, aliaque sectio *Cruciatam Equitum SS. Sacramenti* promovet.

Recentissima denique Cum nostrarum paroeciae **Guelphensi** adnectitur. Quamvis per plurimos annos ibi fundata esset Cio *pro virginibus*, quae magnum influxum in paroeciam exercuit, nonnisi ante duos annos instituta est Cio *pro iuvenibus*. Ante et inter bellum iuvenes in quemdam coetum (club) sub patrocinio S. Ioannis coadunati fuerant, quae sub eius capellano, sacerdote magni zeli, multum bonum fecit. Nihilominus sodalibus natu maioribus inter Equites Columbi cooptatis vel ad bellum vocatis, coetus ille pueris constans anno 1920 dissolutus est. Anno scholari tamen 1924/5 Scholasticus quidem, Iuniorum professor in domo nostra novitiatus duo millia passuum ab urbe distante, pueros

paroeciae colligere incepit, ita ut nucleus novae Cis formaretur. Bis in mense 30 vel 40 iuvenes convenerunt, quin tamen illo anno officiales eligerentur vel receptio fieret. Anno sequenti Pater quidam iuvenis, qui etiam professor fuit Iunioratus, praeses olim Cis Reginensis, directionem huius operis suscepit. Conventus quaque hebdomada rite agi coepti sunt, receptioque die 13 Decembris, praeunte triduo exercitiorum spiritualium, habita est. Sodales nunc 75 numerantur, quorum 63 conventibus hebdomadariis semper adsunt. Hi sodales aut sunt alumni scholae secundariae, neutrius religionis, (*"Collegiate Institute"*) ita vocatae, aut iuvenes opifices, qui nuper scholas paroeciales reliquerunt. Hucusque nullae peculiaris generis activitates susceptae sunt a sodalibus, quamvis aliquoties post conventus *in arte publice dicendi* in aula paroeciali se exercent. Anno exeunte ad villam novitiatus se receperunt ubi convivium sub divo ipsis paratum fuit, cui assistebant aliqui ex Iunioribus; postea benedictioni adfuerunt sodales in domo novitiatus.

Hac sodalitate certe quam maxime opus fuit, cum nulla instructio religiosa nullave organisatio praesto fuisset ad congregandos adulescentes paroeciae eo tempore aetatis suae quo *consilia paterna sociique catholici multum prodesse possunt*. Quod hi iuvenes tam generosos se exhibent valde gratum est, certeque magna ex parte zelo directoris adscribendum. Sine ullo dubio aliis in nostris paroeciis et cleri saecularis per dicionem Canadensem non minus opus est Cis huius generis; quaerendi sunt itaque promotores et directores eiusdem zeli ad hoc opus suscipiendum vel continuandum. Cio **paroeciae** mihi **maioris momenti** esse videtur *quam Collegii*, cum maioribus periculis obnoxii sint iuvenes qui scholas acatholicas frequentant vel in officinis acatholicis operam impendunt.

DE ANTIQUIS CC. IN MISSIONE SINENSI Auctore P. LEOPOLDO BRELLINGER, prov. Austria

Finem Congregationum B. M. V. esse **apostolicum**. constat ex testimonio antiquorum nostrorum Patrum, qui in Sinis laboraverunt. Sic. Fr. de Rougemont in *Historia Tartaro-Sinica* (Lovan. 1673, p. 193, n. 133) narrat, jam anno 1664, 400 CC. erectas fuisse in diversis Provinciis, in quibus sodales, inter neophytos ferventiores electi, non tantum propriae devotioni et perfectioni, *sed etiam conversioni paganorum* operam dabant: ita ut quotannis ope eorum et missionariorum laboribus 5000 aut 6000 circiter infidelium ad fidem adducerentur, (apud *Delplace* p. 80 et 81).

Omnibus antecelluit C. *virorum* quae sub titulo Ss. Sacramenti anno 1706 Pekini florebat, cuiusque finis praecipuus erat **Christi regnum dilatare**. Dividebatur in 4 sectiones conflatas ex christianis qui et virtuti et animarum saluti haud mediocriter studebant.

Primae, cuius patronus erat S. Ignatius, curae erat de instruendis *neophytis*, convertendis *malis christianis*, baptizandis christianorum *infantibus* recenter natis.

Secunda cum patrono S. Joseph operam dabat ut *moribundi* ecclesiae sacramenta tempestive susciperent; dein

eis iam morientibus ut sancte morerentur, assidebat; tandem consulebat ut mortui sepultura vere christiana et ab omni superstitione immuni afficerentur.

Tertia sub patrocinio s. Francisci Xaveri, constabat fidelibus doctioribus qui domi legendis libris de religione disserentibus, atque in ecclesia audiendae explicationi et defensionis fidei nostrae assidui erant, eo Consilio ut postea *conversioni paganorum* majori cum fructu incumberent. Haec sectio sinice nuncupabatur « ming dau hui » (societas doctrinam scientium).

Quartae demum, quae in fide et clientela SS. Angelorum erat, sodales vacabant *christiane educandis pueris christianis*: hinc die dominica eos ad ecclesiam ut explicationem doctrinae audirent deducebant. Insuper in baptizandos infidelium infantes, a parentibus derelictos operam impendebant.

Regebatur unaquaeque sectio praefecto et duobus assistentibus qui a quibusdam officialibus inferioribus adjuvabantur et una cum suis officialibus singulis annis suffragiis creabantur.

Quater in anno fiebat **conventus** generalis confratrum communione generali et concessione indulgentiae illustratus. Rursus quolibet mense habentur conventus speciales, in quibus *confratres et exponebant opera misericordiae in mense praecedenti facta et facienda pro mense sequenti proponebant*. Quae digna mentione videbantur haec annotabantur atque in conventu generali, postquam a praefecto brevi oratione *Domino Nostro oblata* erant, *legantur* cum ad singulorum animum piis affectibus imbuendum, tum ad singulorum studium apostolicum excitandum. (*Epistola P. Bouvet anno 1706; Lettres edif. t. 10, p. 45 sq., Lyon 1819.*)

CUR TOT SINT VOCATIONES IN COLLEGIIS SOCIETATIS IN STATIBUS FOEDERATIS AMERICAЕ

Auctore P. Francisco Burke, prov. Mar.-Neo-Ebor.

Nota Editoris: Magno numero optimi iuvenes ad novitiatum advolant in plurimis terris. Ad utilitatem omnium, praesertim directorum CC., rationes huius facti tam laeti expetivimus a novitiorum magistris, provincialibus aliisque peritis sat multis. Ex paucis responsis acceptis, lectoribus proponimus quae diserte exponit P. Franciscus Burke, de consensu sui rectoris, P. Petris Cusick, per multos annos novitiorum magistri.

Dum his duobus Patribus gratias ex corde agimus, enixe rogamus alios peritos, ut ad rem suam sententiam dicant.

Quae hic proponuntur, ex variis fontibus desumpta sunt, nempe, ex relatione nonnullorum quorum opera plures vocationes evolutae erant, ex consuetudine cum non paucis iuvenibus nostrae Societatis, et ex experientia aliquatenus acquisita cum Sodalibus et alumnis cuiusdam collegii quod uti typicum huius provinciae haberi potest. De causis humanis quae vocationes apud nos speciatim promovent, potius quam de influxo divino loquor, nam hunc ubique in Societate satis bene cognitum suppono.

Causae Generales

Multitudo vocationum ad vitam sacerdotalem et religiosam, quae in Statibus Foederatis passim habetur, tribus praecipuis causis attribui potest, ni fallor, quarum

prima est munus seu officium missionarium quod Ecclesiae Americanae iam nunc conceditur. Consentiunt enim omnes Ecclesiam Statuum Foederatorum a statu missionis iam plene sese evolvisse, atque obligationes missionarias per totum mundum cum caeteris nationibus Catholicis participare. Ideo, ut videtur, hoc magnum vocationum incrementum a Deo recipit.

Altera causa in consuetudine crebro communicandi consistit quae primo formatur in scholis primariis Catholicis ubi omnes fere magistrae sunt religiosas; quae consuetudo multum fovetur puerorum Sodalitatibus piisque unionibus paroecialibus, nec non praxi illa tam populari accedendi ad S. Mensam primis sextis feriis cuiusque mensis.

Tertia causa, denique, haec esse videtur, quod apud cives nostros florebat et nunc floret traditio qua religio in summo honore habetur inter viros aequae ac inter mulieres. Haec traditio in hoc niti videtur quod omnes fere parochi alique sacerdotes huius regionis dotibus maxime virilibus eminebant, v. g., integritate in rebus politicis, aequitate ac moderatione animi ad omnia prompti, mira facultate cum grege compatiendi ac congaudendi, paterna familiaritate cum dignitate coniuncta; quae omnia laicorum iudicio qualitates inprimis virorum aestimantur. His virtutibus naturalibus sacerdotes eam pietatem et animarum zelum iungebant quae ad omnium benevolentiam captandam sufficient: laboribus diei fatigati, noctu confessiones ad seram usque horam libenter audiebant, semper prompti ad festinandum quavis hora, etiam noctis, in moribundorum auxilium.

Causae speciales relate ad Societatem

Sed bene notandum est supradictas causas vim suam exercere in omnibus vocationibus excitandis. Iamvero causae sunt indagandae ut origo tot vocationum ad Societatem plenius intelligatur. Nobis igitur de hac re inquirentibus, obviam venit res evidentissima: omnes vel fere omnes vocationes ortum habere ac foveri in collegiis scholis nostris; perpaucosque esse Iesuitas, saltem provinciarum Marylandiae-Neo-Eboracensis et Novae Angliae, qui ante ingressum in Societatem nunquam in collegio aliquo Societatis degerint. Quae res maximi est momenti; nam, demptis quovis casu scholis nostris, nec alio fonte vocationum relicto praeter Exercitia Sancti Parentis sub forma missionum vel secessuum tradenda, difficile esset aliquid conicere de futuro Nostrorum numero. Etenim maior pars virorum qui Exercitiis supradictis spiritualibus dant operam, statum vitae determinatum iam tenent; dum illi qui, electione immutabili nondum facta, liberi sunt ad divinum susurrum audiendum, in nostris scholis et sacellis inveniuntur.

Sed dicet aliquis: in aliis etiam mundi partibus existunt Societatis collegia, et tamen vocationes multo pauciores sunt. Quomodo sive ex parte alumnorum, sive ex parte scholarum, sive ex parte methodorum istud discrimen explicari potest?

Dispositiones alumnorum

Responsum quaerentes, discipulos nostros primo inspiciamus. Quidquid sentiant populi exteri de viris Americanis adultis, certum est iuvenes horum Statuum iis virtutibus naturalibus esse praeditos quae eos ad

perfectionem Ignatianam praedisponant ac alliciant. Eorum patres vel avi, proavi vel abavi, harum regionum novarum *primi exploratores ac coloni* erant vel *saltem ut advenae* pauperes huc ad novas sibi domos fundandas immigrarunt; nec mirum si horum filii sunt animosi, audaces, et gloriae cupidi, atque aliquo saltem remoto gradu *similes iuveni illi Francisco Xaverio*, qui recte a Sancto Ignatio putatus est aptissimus ad altiora. Huc accedit cognitio intimior Sancti Francisci Xaverii, cuius fama tum per propagationem " precum novendialium a gratia ", tum per unionem studiosorum catholicorum pro missionibus (Catholic Students' Mission Crusade) ita crescit in dies ut noster Sanctus celeriter fiat *patronus quasi-nationalis*.

Item de *fidelitate* dicendum, nam hi iuvenes, cum populus cunctus avaros et pigros contemptu maximo insectetur, ad liberalitatem et generositatem a pueritia formantur.

Nec nimis difficile est illis *castitatem servare*, nam, ut frequentem communionem praetermittam, corpus per ludos athleticos diligenter edomitum curant; dum vigilantiam quam erga eos adhibemus nec meticulosa est nec suspiciosa mali, quamvis constans et pericula praecavens.

Quae huc usque scripsi multi ex Nostris aliarum provinciarum sine dubio ut vera agnoscent; de sequentibus fortasse quidam dubitabunt. Nihilominus affirmare audemus iuvenes Americanos *ad humilitatem et obedientiam* esse valde propensos. Nullum vitium, ignavia excepta, tam profunde contemnunt quam inanem superbiam; unde saepe nobis laborandum est ne candidati sensu propriae indignitatis nimis deterreantur ab ingressu in Societatem. Quomodo parentibus *obediant*, difficilior diiudicatur, quia alii alia exigunt, sed nobis obedientiam exhibent sinceram, spontaneam et fere illimitatam. Saepe accidit, (quod nemo negat) ut inconsulto ac temerarie se gerant, studia negligant, iniucunda, incommoda, molesta vehementioribus verbis, sive serio sive facete, improbent. His non obstantibus, nulla inter nos et illos intercedit vera voluntatum oppositio.

Contumaces non sunt; sed potius *consilia nostra* petunt et sequi volunt etiam in pluribus rebus ubi iussa dare non expedit, ita ut, si nos rem decidere vellemus, multi alii qui nunc de vocatione haerent ancipites, ad novitiatum volarent. Aequae dociles se praebent in rebus intellectus, qua in re non desunt magistri Catholici qui putent eos facilius quam par est duci, etsi fatentur hanc docilitatem adiuventum esse naturale ad puritatem illam fidei conservandam quae adhuc apud nos floret.

Modus agendi Nostrorum

His iuvenum qualitatibus addi possunt ad explicandam vocationum multitudinem, quaedam ad administrationem pertinentia. E. g., *unico Patri vel scholastico in omni collegio tribuitur munus maxime ingratum invigilandi moribus et disciplinae* atque alumnos delinquentes poenis mulctandi. Ceteri Nostri qui cum alumni vario modo conversantur, ex *magistris* desumuntur; unde fit ut qui praefectum disciplinae generalem in gubernatione alumnorum adiuvant, tota auctoritate et benevolentia gaudeant quam sibi conciliare solent ma-

gistri. Insuper, *cum discipulos intimius cognoscant* ex iis quae in colloquiis et ludis observaverint, magistri *eos melius erudire et instituere in scholis possunt*. Quae omnia, ut patet, cum vocationibus intime connectuntur. Nunquam nos dividunt alumni in duo hominum genera ex aequo sibi ingrata, nempe, in custodes qui eos non docent et magistros qui eos non cognoscunt. Hic modus agendi, ut patet, auctoritati Scholasticorum valde favet, nam alumni, de magisterio potius quam de sacerdotio nimis remoto cogitantes, observantia quae scholasticis magistris exhibetur, multum attrahuntur, ubi de vocatione agitur.

Notandum quoque est apud nos *scholasticos facilius quam sacerdotes detegere vocationes* quae incipiunt, quia de rebus ad confessionem non pertinentibus, facilius et apertius cum scholasticis loquuntur alumni. Nam hi pro veneratione quam sacerdotibus tribuunt, quando cum illis colloquuntur, multas res tanquam minoris momenti silentio premunt, ex quibus status animae cognosci posset; dum scholasticis, utpote sociis et amicis, libere et aperte omnia detegunt.

Pauca denique dicenda veniunt de nostris modis agendi cum alumni, qui modi etsi inter se ita differunt ut ratio habeatur de uniuscuiusque circumstantiis, quaedam communiter evitanda includunt. Itaque sedulo *ab omni signo abstinemus quo alumni intelligere possint nos suspicari illos* in rebus ad bonos mores spectantibus deficere; conamur potius ut videant nos bene de illis sentire, unde fit ut secundum simplicitatem eorum nativam, nos cum omni fiducia adeant. Similiter in externa disciplina exigenda, *omnem speciem asperitatis fugimus*; etenim persuasi sumus alumnos minus dociles esse futuros, si metu potius quam amore eos regere conaremur. Ita eos instituendos existimamus ut, curriculo collegii absoluto, viri inter viros vitam agant; hinc *non nimis eos ut pupillos tractamus*, sed partes eis damus in rebus scholasticis componendis; et quae bona et utilia nobis proponunt, quoad fieri potest, approbamus. Accidit, praeterea, ut intra annos studio scholaeque dedicatos omnes fere alumni occasionem habeant *abores aliquos extra scholam assumendi*, id quod revera multi ex iis faciunt; sic experientia propria discunt quid sit vita saecularis, eius illecebrae, eius vanitas, horumque recordantur quando agitur de vocatione sequenda; nam mundus cognitus contemnitur. Sedulo *cavemus ab errore* qui funestissimus apud nos esset, *alumniis favendi qui vel ordine sociali vel divitiis caeteros praeeminent*. In magistris aequitas et iustitia ante omnia aestimantur; qui vero in his virtutibus defecerint, tacito contemptu alumnorum, diuturniori quam ira, puniuntur. Hic autem aequalitatis zelus non impedit quominus Congregatio Mariana membra sua inter optimos seligat; nam bene intelligunt alumni et iuste aestimant selectiones illas quae prae excellenti ingenio et virtutibus nituntur.

Quid in NN. allicit

De evitandis satis diximus; breviter mentionem faciamus de iis quae alumni in nobis vident, quorum mentionem aliquando coram nobis timide et verecunde faciunt. Sunt autem: pietas quae scit laborem cum oratione coniungere, patientia et dominatio nostri, quae-

dam eutrapelia, modus iudicandi res iuxta temporum et locorum circumstantias, habitus privati non alieni a iustis desideriis alumnorum. Has ob causas nos diligunt, iuxta nos morari volunt, apud nos libenter, aetate pro-
 vecti, sese congregant et memoriam temporis acti gaudentes revocant. Hi tere omnes per totam vitam boni Catholici esse pergunt, et variis modis vocationes ad Societatem adiuvant et promovent.

Unum tantum verbum addam. Libenter confitemur nos in hoc Mundo Novo in multis deficere, nec ignari sumus sapientiae et virtutum quibus, Deo fauctore, populi antiquiores ornantur. Proinde si quid exaggeratum dixisse videamur vel quoad bonas qualitates iuventutis Americanae vel quoad nostrum apud illos apostolatam, lector benevolus meminisse velit vocationes virtutibus promoveri non defectibus; et nos de vocationibus interrogatos fuisse.

Corona Christo Regi oblata a Sodalibus Marianis

Cuidam puellae caecae Sodalitatis Marianae Parisiis in mentem venit ab omnibus sororibus suis, toto orbe terrarum degentibus, impetrare monilia, gemmas, margaritas, inutilem vanumque ornatum, ut ea, divino Cordi Iesu consecrando, pia et sancta efficerent.

Hanc rogationem puellae sodales a quibus ornamenta petita erant, maxime probaverunt. Inter alias eminet puella nobilis surda quas totum ornatum suum lapidum pretiosorum et multam pecuniam contulit. Concursu autem paene divino eximium illud opus absolvetur die quo primum illuxit festum Christi Regis, ita ut Ei gratia iustis honoribus persolveretur et iuribus Eius, a multis spretis, cumulate satisfieret.

Iamvero hoc diadema, ex argento et auro factum, fulgentibus gemmis, margaritis saphirisque ornatum a nobis describatur oportet: cuius tum ornamenta, ex Romano Byzantinoque genere deprompta, quae cum lineis architectonicis Basilicae congruunt, tum figura speciem coronae Caroli Magni vel S. Stephani referunt. In parte diadematis anteriore, affabre facta, hae voces insculptae sunt: "Christus Rex"; quarum litterae ita bellidibus (gallice: "marguerites") inter se connectuntur ut Margarita virgo, Sacratissimo Cordi conscia et evangelista, a qua honores regales efflagitavit, legentibus in memoriam reducat.

In eodem diademate caelatae sunt et rosae quae amoris divini indicia sunt, et lilia quae amplissimum munus a puellis datum significant. Atque magnus lili flos qui est in summa corona, quid aliud declarat nisi gentem primam Christo ab Ecclesia genitam, ut olim ad pietatem erga cor Iesu dilatandam, ita nunc ad cultum Christi Regis propagandum omnium maxime velle incumbere?

Eius Cardinalis Dubois in epistola qua solemnitate Christi Regis in aede Montis Martyrum nuntiabat iri celebratum, haec scripserat: "In officio vespertino, illud pretiosum diadema, eximium artificii opus, quod

a puellis Sodalitatum Mariae toto orbe terrarum degentibus oblatum est, sub ciborio et super ostensorium in quo SS. Sacramentum perpetuo exponitur, collocabitur. Haec est enim Providentis Dei cura ut eodem die et festum Christi Regis primum celebratum incidat et pium obsequium quo Christum esse Regem munifice profitebimur."

Et ita factum est. Eminentissimus Cardinalis diadema benedixit et consecravit et super SS. Hostiam collocavit.

(Cfr. *Montmartre*, 54 année, Janvier-Février 1927, p. 8 ss.).

"MATER TER ADMIRABILIS" In Collegio Kalksburgensi

I.

Historia effigiei celeberrimae

Quotannis ineunte mense Ianuario festum Matris ter admirabilis celebratur, quod peculiare habet momentum, cum effigies Matris ter admirabilis centrum quoddam spirituale huius collegii sit. Haec imago est exemplar effigiei illius miraculosae Ingolstadii in Bavaria honoratae, coram qua Ven. P. Iacobus Rem divinitus illustratus titulum Matris admirabilis B. Virgini acceptissimum esse cognovit eumque exinde in litiis a sodalibus ter repeti voluit. Proinde pariter cum illa originem ducit a celeberrima imagine S. Mariae ad Nives, quae in urbe Roma colitur. Iuxta hoc originale et aliud exemplar, quod data S. Francisco Borgia licentia anno 1569 a. S. P. Pio V, ab ipso originali desumptum est et in Sacello Si. Stanislai ad Si. Andreae in Quirinali invenitur, monachus quidam O. S. B. anno 1866 nostram effigiem depinxit, quare iure fidelissima originalis imago dici potest. Haec igitur imago sumptibus typographiae Herderianae coloribus impressa est et primum exemplar a P. Francisco Hattler, quondam praeside sodalitatis alumnorum, pro ea acquisitum et in sacello congregationis 1° Ianuarii 1881 sollemniter collocatum est. Ex illa hora Mater ter admirabilis pro toto collegio veram se matrem familias praebuit nec unquam praebere se desiit. Liceat quaedam singularia de hac re in totius Societatis, aedificationem memoriae mandare.

Devotio Sodalium

Imprimis *sodales* B. M. Virginis eius maternam in hac effigie pietatem miro quodam modo frequenter experti sunt. Mox enim tum universi tum singuli eam ex animo colere coeperunt. Inde mos est ortus, ut sodales quotidie simul imaginem adirent ibique ter salutationem angelicam addita invocatione Matris ter admirabilis recitarent, pro quo pio exercitio Leo XIII ab aliquo alumno nostro rogatus, ducentorum dierum indulgentiam concessit. Singuli vero tempore libero, praesertim exercitiorum spiritualium, solitudinem sacelli sodalitatis quaerere solent, ut ibi, quidquid animum tangit, laeta et tristia, ad cor Matris deferant. Et mater illa benignam sese semper ostendit.

Oblata "ex voto"

Testes sunt corda illa argentea numero circiter quingenta aliaque dona votiva imagini et parietibus sanctuarii affixa, quae sodales eorumque parentes pro precibus exauditis, pro sanitate mirabiliter restituta, pro examine feliciter superato, pro statu vitae cognito, obtulerunt. Timebat quidam, ne ob litem ad duellum provocaretur. Vovet cor argenteum et ecce, tota res in pace componitur. Alumnus tenerae adhuc aetatis in extremis iacet; invocat Dominam nostram et ex inopinato recuperat sanitatem. Iuvenis quidam nobili genere ortus ad studia theologica profecturus anulos aureos digitis detrahens, ut in signum gratitudinis pro dono vocationis obtento imagini B. Virginis appenderentur, enixe petiit. — Quotannis discipuli nostri, dum in examine finali, quod vocant "maturitatis", versantur, cereos coram effigie Matris ter admirabilis accendendos curant eique felicem periculi exitum commendant. Narratur quosdam de examine feliciter peracto illico ex aula ad sacellum congregationis convolantes, cum ianuam clausam invenissent, per fenestram in sanctuarium penetrasse, ut primas Matri gratias agerent.

Devotio ex-alumnorum

Erga Matrem ter admirabilem convictores nostri etiam *studiis peractis* filialem fovere pietatem non desinunt. Quo fit, ut laetis animis ad festa praecipua Sodalitatis conveniant vel saltem formulam consecrationis, saepe e memoria conscriptam, transmittant eam insuper pro se post susceptum Christi Domini corpus renovaturi.

Epistolae devotorum

Mirum est dictu, quot qualesque sensus pietatis gratique animi eorum epistulis contineantur. Mater admirabilis nunquam denegavit, quod orabam, et meus erga eam amor, quamvis procul sim a collegio, in dies crescit. Rogat alius Rectorem. Salutet Rev. a. V. a Matrem meam ter admirabilem eique dicat me a nulla alia re tam aegre discessisse quam ab eius tranquillo sanctuario. "Ut illa mei non est oblita, sic nec ego eius obliviscar." "Non me deseruit, nec ego illam deseram." Similia audiuntur ex ore sodalium, quoties ad invisendam Matrem ter admirabilem in collegium veniunt. Redit quidam vir nobilis post multos annos in sacellum congregationis. Ad pedes Matris genuflexus lacrimantibus oculis. Si adulescens, inquit, cordis integritatem servavi et vera nunc fruor felicitate, huic benignissimae matri id debeo a me toties hic salutatae atque honoratae.

Sponsi

Duo sponsi vixdum matrimonio iuncti ad sanctuarium nostrum properant, ut benedictionem matris coelestis implerent. Idem cum sponsa filia Imperatoris Francisci Iosephi anno 1890 archidux Austriae Franciscus Salvator fecit, qui licet non fuerit alumnus tamen ut cum 2 fratribus inter sodales nostros cooptaretur, rogaverat. — Inspicienti dona votiva monstratur arca 4 anulos aureos continens. Sunt anuli sponsalitii et

nuptiales a nobilissimo viro dedicati, qui uxore filioque defunctis senex sexaginta duorum annorum sacris ordinibus initiatus est et ad altare Matris ter admirabilis primitias Deo obtulit.

Tempore belli

Si quae hactenus prolata sunt testimonia, imaginem nostram victoribus verum fontem gratiarum extitisse demonstrant, id multo magis *tempore belli* experiri fas erat, cum plura centena alumnorum domi forisque summis animae corporisque periculis exponerentur. En aliquot sententiae e litteris eorum excerptae: "Saepe in summo discrimine constitutus, postquam breviter Matrem ter admirabilem invocavi, ex inopinato incolumis evasi." Velut per miraculum bis gravem corporis laesionem effugi. "Quotidie de amantissima Matre Nostra Kalksburgensi cogito eiusque protectioni me commendo." "Auxilio Matris ter admirabilis adscribendum est, si certam mortem effugi. Ipsa enim fuisse dicenda est, quae globulum hostilem tam mirifice direxit, ut prope cor nulloque nobiliore organo laeso transiret." — Praefectus militum die festo 8 Dec. post innovatam consecrationem sodalitatis milites sibi subditos in ecclesiam duxit, ubi sacrum audirent et B. Virginem cantibus et precibus venerarentur.

Usus numismatum

Haud raro discipuli nostri numisma sodalitatis, in quo effigies Matris ter admirabilis expressa est, diu noctuque ad collum gestabant. Quidam id gladio inserendum curarunt, alii 2 fratres praeterea verba: "Sub tuum praesidium confugimus", mucroni incidi voluerunt. Inter dona votiva invenitur catena argento confecta, quam voverat sodalis, qui in Russia captivus, cum fugam ingenti cum periculo bis frustra tentasset et bis in vincula coniectus et iam ad supplicium destinatus esset, tandem tertio aciem hostilem transgressus feliciter in patriam pervenit. Aliis praeter omnem spem et duplici vitae periculo ereptus duo corda votiva pollicetur.

Neque pauci fuerunt, qui ad aciem profecturi paulo ante obitum in sacello nostro Sacramenta susciperent ibidemque vitam et mortem cordi materno B. Virginis commendarent. Ipsam autem etiam animabus purgatorii propitiam fore pie credimus et inter exsequias, quae pro defunctis sodalibus celebrantur, imago Matris ter admirabilis tumbae apponi solet.

Pater Adalbertus Bangha, fundator et primus editor "*Aciei Ordinatae*", recenter renuntiatus est **Praeses Foederationis CC. MM. Hungaricae**.

Redux in patriam anno praeterito, iterum assumpsit directionem periodici mensilis "*Maria-congrégació*".

Solicitude eius de universali re sodalitia nullo modo imminuta est et ideo Secretariatui Centrali Romae auxilio esse pergit utilia suggerendo et articulos a nobis petitos componendo. Gratissimum igitur erit redactoribus "*Aciei Ordinatae*", si omnis Editor Patrem Bangha ut subscriptorem perpetuum suae ephemeridis sodalitiae tractaverit, ad eum exemplar uniuscuiusque numeri mittendo. Ecce eius inscriptio: *Rev. Bangha Bela, Horanszky u. 25, Budapest VIII, Hungaria.*

"DIES MARIANI" seu DIRECTORUM GALLIAE CONGRESSUS

Diebus 19 et 20 mensis iulii, habitus est apud Dijon-Brochon, Congressus Nostrorum qui Congregationes MM. in Gallia dirigunt. Aderant etiam, uti placebat A. R. P. Nostro, tres Patres Provinciae Belgicae. Pater Baron, Secretarius CC. MM. Prov. Campaniae, mittens Romam exemplar *conclusionum ac resolutionum* Congressus, scripsit se velle Acta Congressus huius anni et praecedentis uno libello imprimere ad usum NN.

Congressus de sequentibus tractavit: De relationibus inter Cem. M. et alia "opera", apud collegia, de Ce. M. relate ad ex-alumnos, de Secretariatibus CC. in nostris provinciis, denique de Directorum Congressibus futuris.

Congregatio M., secundum hos Patres, *nullo modo adversatur aliis societatibus* quae forte in collegiis sint, dummodo omnes ad proprium campum sese restringant.

Directoribus licet quaedam *adiumenta exteriora* adhibere quae iuvenes alliciant; interiora tamen quae in devotione ardenti erga B. M. V. et apostolico zelo consistunt, plus coeteris attrahentia inveniuntur.

Si omnes rectores et magistri *ad fovendam Cem. M. sese univerint*, et insuper a societatibus introducendis *abstinuerint* quae independentem a Ce. M. duces catholicos formare conantur, conflictus nulli habebuntur.

Sequentia Directoribus commendantur: ut sedulo omnibus Sodalibus inculcent *ingressum in Cem. M.* esse non ad tempus sed *pro tota vita*, ut Sodales introducant in opera apostolica quae, curriculo collegii absoluto, *prosequi in paroeciis poterunt*; ut Sodalibus domos proprias repetentibus indicent *Congregationes aptas et illis vicinas* in quas bene possint intrare; ut quaedam de *Sodalium obligationibus* in collegiorum scriptis periodicis semper imprimant; ut ex-alumnos *festa solemniora* Cis. collegialis invitent.

De Secretariatibus in Provinciis statutum est curandum esse ut existentia et finis eorum non solum Nostris verum etiam *sacerdotibus saecularibus et clero regulari* innotescant. Secretariorum autem est Ces. visitando eas reddere conscias se membra esse societatis *maximi momenti* quae *ad omnem mundi partem* se extendit. *Pecunia ad secretariatibus sustentandos necessaria* peti potest ex collegiis, ex congregationibus, imo ex honorariis propter conferentias vel alios labores extraordinarios oblati.

Ephemeris sodalitiae, "*Les Cahiers Notre Dame*", in organum sodalitium quatuor provinciarum gallicarum adoptata est; Directores CCum. articulos et notitias ei dabunt; in omni numero ephemeridis, ea quae ad usum praesertim Directorum destinata fuerint, in folium speciale collocabuntur; *pro solis viris et iuvenibus ephemeris* edetur; aliqui modi apti ad subscriptores comparandos indicati sunt.

Denique desideravit Congressus, ut annis proxime futuris, habeantur *congressus cum interventu cleri saecularis ac aliorum ordinum*, ubi, omissis difficulta-

tibus peculiaribus quas Nostri forte experiantur, sermo erit *de natura, rebus gestis et utilitate Congregationis et quomodo maximi fiat* ab Ecclesia et a Societate, uti ex Bullis pontificiis et litteris Patris Nostri clare apparet.

DOCUMENTA QUAEDAM CIRCA PRIMAM G. PARIENSEM

Multum interest ad plenam cognitionem Cis., eius nosse historiam. Dum perfecta historia Cis. deficit, saltem documenta afferre iuvabit.

Proponimus aliqua quae *P. A. de Becdelièvre* nobis rogantibus in Bibliotheca Nationali Parisiis quaesivit, inter manuscripta gallica sub no. 15,779, invenit et photographica reproductione nobis peramanter transmisit.

Nota quaedam initio voluminis ita se habet:

« Haec quae sequuntur scribebat Guillelmus Chataud, huius sanctae congregationis consiliarius. Orate pro me. 1576 et 7 ».

Compactae inveniuntur *« Reigles qui doibvent estre observées par chacun de nos confrères »*; deinde duae bullae Gregorii XIII ad C., tandem 17 regulae latinae ab alio quodam scriptae.

Regulae hae tum latinae tum gallicae absque dubio magni momenti sunt quia illae redactae sunt paucis mensibus post epistolam fundatoris Congregationis, P. Leunis ad P. Generalem (8. V. 1575) circa hanc Cm. in collegio de Clermont in urbe Parisiensi. Hae regulae proinde mentem fundatoris et directoris Cis, P. Leunis, reddere videntur; et reapse satis bene concordant cum aliis Collegii Romani. (Vide Mullan, *« History of the Prima Primaria »*, pp. 310-320).

I.

Nostre Bulles des indulgences

GREGORIUS PP. XIII.

Universis Christifidelibus praesentes literas inspecturis: Salutem et Apostolicam benedictionem. Cupientes ex officio nostro pastorali paternaque charitate ut nonnulli studiosi adolescentes, et alii viri in collegio Clarmontano Societatis Iesu Parisiensis, qui ut accepimus dictum collegium frequentantes cum literis et doctrina pietatem Christianam coniungere student, ob eamque causam singulis diebus tam mane quam vespere ad dictum collegium convenire, inibique peccata confiteri et sacram Eucharistiam sumere, verbumque Dei audire, et de rebus ad spiritualem profectum pertinentibus colloqui solent, maioribus in dies proficiant incrementis, maioresque in vinea Domini proferant fructus, ac ex eis prout hactenus convenit, viri prodeant utiles ac proficui, qui tanquam murus contra hereticos constituti velint et valeant adversus illos catholicis dogmatibus strenue pugnare, alii vero ad proprias revertentes domos, sui similes instituentes et ecclesiis praepositi in earum cura diligenter laborent,

De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius autoritate confisi,

omnibus et singulis personis praefatis praesentibus ac futuris; praesentibus videlicet, qui post praesentium publicationem seu habitam ab illis semel, quando-cumque, futuris vero qui initio suorum bonorum ope-rum huiusmodi totius anteactae vitae confessionem fe-cerint; Rursus iis quibus dicta laudabilia exercitia usque in finem observando praevia confessione et communione mori contigerit, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo concedimus et elargimur; iis vero qui pluries in anno confitebuntur, et sacram sument Eucharistiam, quoties id fecerint unum annum; Qui vero Id in Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, Cor-poris Christi, Omnium Sanctorum, Nativitatum Domini nostri et Sancti Iohannis Baptistae, et omnibus Beatae Mariae Virginis solemnitatibus, septem annos; praeterea iis qui assiduus Dominicis festivisque diebus eorum ora-torium tam mane quam vesperi frequentaverint, et con-gregationi interfuerint, toties, quoties id fecerint, quin-quaginta dies; Insuper tam dictis personis quam qui-busvis aliis utriusque sexus Christifidelibus, qui diebus Sabbathi et vigiliis solemnitatum gloriosae Virginis Lae-taniis eiusdem Virginis, quae a dictis personis in colle-gio praefato decantari solent; vel in Quadragesima certis diebus singularum hebdomadarum psalmo Miserere, qui eodem modo per illos decantatur, devote interfuerint, quinquaginta dies; qui vero Rosarium, Coronam, vel Officium B. Mariae devote recitaverint, toties quoties id fecerint, centum dies de iniunctis sibi vel alias quo-molibet debitis poenitentis misericorditer in Domino perpetuo relaxamus. Ac praesentes sub quibusvis simi-lium vel dissimilium indulgentiarum revocationibus, sus-pensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis disposi-tionibus comprehendendi minime posse, sed semper ab illis exceptas existere, et quoties illa emanabunt, toties in pristinum, et eum in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum in omnibus et per omnia restitutas, repo-sitas, et plenarie reintegratas fore et esse decernimus. Datum Romae Apud S. Petrum sub annulo piscatoris die XX Novembris M.D.LXXIII (1573) Pontificatus Nostri Anno Secundo (1).

Cae. Glorierius:

(1) *Regulae* de quibus supra, mense Novembri pro-dibunt.

CONGREGATIONES EXTRA SAEPTA NOSTRA PROMOVENDAE

Curandum nobis videtur, ut B. V. M. Sodalitates non a solis nobis bene dirigantur et evolvantur, sed etiam a *sacerdotibus saecularibus et religiosis aliorum ordinum*. Idque ex duplici ratione: 1) quia si Congre-gationes Marianae bonae sunt, promovendae sunt etiam extra domos nostras ac templa nostra, 2) ne Congre-gatio res exclusive iesuitica appareat, unde timidi aliqui sacerdotes ab ea promovenda et fovenda arceantur.

Quomodo igitur promovere Sodalitatem extra saepta nostra domestica possumus?

1) *Scripta divulgando* de utilitate Congregationum, deque arte eas regendi; non solum in periodicis soda-

litiis, verum etiam in periodicis aliis ecclesiasticis; atque libellis separatis.

2) In ss. Exercitiis Clero dandis, in conferentiis va-rriorum congressuum catholicorum *verba commendatitia inserendo* de Sodalitate.

3) *Adiuvando Directores Sodalitatum* (vel eos qui Directores fieri cogitant) re et consilio, dubia eorum solvendo, materiam allocutionum eis ministrando; id quod fit maxime periodicis sodalitiis et Foederation Sodalitatum.

4) *Congressus Congregationum instituendo* tam na-tionales quam regionales. Hae posteriores magis etiam commendandae videntur eo quod latius rem propagant altiusque radices mittunt, quam congressus nationales ad quos, ut plurimum, iidem semper homines, iam al unde fervidi, convolare solent.

5) *Instituendo* — simul cum congressu vel seorsum — *Directorum conventus* vel scholas ("cursus" vocantur) per 1, 2, 3, dies. Neque eodem loco semper, sed sem-per in alia urbe primaria, ut quam plurimi paulatim ad eas conveniant. Congregationes enim promovere idem est ac: bonos Directores fingere ac formare.

6) *Accendendo animos alumnorum Seminariorum* amore et aestimatione Sodalitatis. "*Quo semel est im-buta recens, servabit odorem testa diu.*"

7) *Privatis colloquiis* hortando sacerdotes ad Soda-litates instituendas, vel homines laicos ut sacerdotes suos ad Congregationem sibi erigendam et dirigendam suaviter ac submisce inducant.

A. BANGHA S. I.

Vix credi potest atrocitas MARTYRII ALICUIUS MO-DETRICIS filiarum Mariae de qua referunt ex urbe **Victoria** IN MEXICO. Publice ligatae dissecabant mem-bra, incipientes a pedibus; ad ultimum ei linguam excede-bant! («*La Estrella del Mar*», 1927, p. 292).

Crescit in dies numerus CC. quarum singuli sodales solemni promissione sese obligant ad DEFENDENDAM UNI-VERSALIAM MEDIATIONEM MATRIS GRATIAE. Qui sodales certe magnopere laudandi sunt si conceptus habent claros et catholicos in materia non omnino obvia, quae ipsis directoribus difficultates parit.

Oratio

Bone Iesu, rogo te per dilectionem qua diligis Ma-trem Tuam, ut, sicut vere eam diligis et diligi vis, ita mihi des, ut vere eam diligam.

(*Indulg. 200 dierum a sacerdotibus lucranda*).

TELEPHONIUM

P. H. R. Observata lege, in A. O. p. 32 publici iu-ris facta, et debita prudentia, omnibus Nostriis qui folia C. is eunt, liberum relinquitur, uti nuntiis nostris pro lubitu; imo, desiderandum est, ut omnes simul idem velimus, idem intendamus, quantum fieri potest, in ex-colendis et promovendis CC.

Editor: *Albertus Boegle, S. J.*

Superiorum permissu.

Roma - Tipografia Campitelli - Via Orazio Coclitte, 50-A